

Kalotaszeg

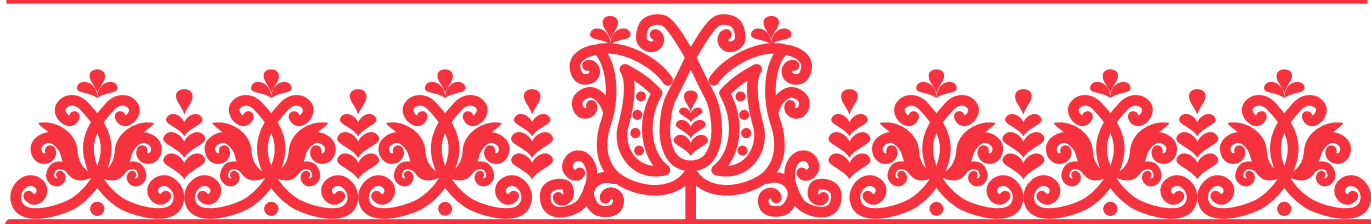
1890. Gyarmathy Zsigane

1912. Kós Karoly

1990. Vasas Samu

Új sorozat, XXXII. évfolyam, 2.(202.) szám

2022 – Nyár – Bánffyhunyad

„Nem siratófal, hanem lelki ház”

Megújult a több mint hétszáz éves gótikus templom Bánffyhunyon

Jönnek az életben olyan pillanatok, amelyek mellett nem szabad elrohanni, mert érdemes őket örökíteni. Nemcsak telefonos kattintással, hanem mondatokkal, hogy ne csak a képek, de az érzések is velünk maradhassanak. Ezért hát most virtuálisan tintába mártom a tollamat, hogy meséljek arról, miként éreztem magam a lelkészek padsorában 2022. július 17-én a mívesen felújított ősrégi templomban, Bánffyhunyon.

Az ünnepi istentisztelet előtt a hétszáz éves ódon falak teljesen megteltek élettel. A színpompás kalotaszegi viselet a padosokat virágos kertté varázsolta, ahol csak úgy csillogtak-villogtak a gyöngyös párták a fiatal lányok fején, mindegyiket szépségkirálynővé avatva. Végignézve az ünneplő gyülekezeten, hatalmába kerített a rengeteg szépség, ami minden irányból felém közelített. Felülről a megújított kazettás mennyezet jelképei küldték üzenetüket, oldalra tekintve pedig igazi kihívást jelentett a fantáziám számára a fehér falakon előbukkanó középkori freskók mozaikjait összerakni.

Nem szabad takarékoskodni a szavakkal, hogyha méltatni szeretnénk ezt a valódi csodát! Egy maroknyi magyarság Kalotaszeg fővárosában, a cigány palotanegyed szomszédságában nem hagyta szétmállani hétszázéves templomát, hanem uniós forrással, anyaországi segítséggel és az ezerháromszáz lelkes gyülekezet kitartásával, olykor kétkezi munkájával újjávarázsolta a templomát. Ahogyan Kató Béla püspök fogalmazott ünnepi prédikációjában: Isten háza ne csak turisztikai látványosság legyen, hanem valóságos lelki otthon is. Az Úr itt valóban valami újat cselekedett – idézte a püspök Ézsaiás prófétát. Olyan új dolgot vitt véghez, amit a tőlünk nyugatabbra élő protestánsok már nem tudnak hittel megragadni.

Ennek az új dolognak a csodás voltát nyomatékossá téve, meg kell említenem egy külföldön tapasztalt élményem. Nemrég erdélyi lelkészek kis csapatával a hollandiai Zwollében sétálgatva a város főterén álló, hasonló korú gótikus katedrális tekintettünk meg, amely már nem szent hely többé: kávézó, koncert- és kiállítási terem, és még ki tudja mi minden található benne. Láttunk azonban könyvesboltot és shusi-bárrá alakított istenházát is,

hírül adva a nagyvilágnak az Úr Isten hivatalos zwollei laccímváltozását, mert azt bizony holland testvéreink innen, ezekből az Ő számára épített égbenyúló tornyos házból látványosan, bútorostól kiköltöztették.

Kelemen Hunor miniszterelnök-helyettes elmondása szerint éppen ezért harcol annyit az RMDSZ, hogy az uniós forrásokat fel lehessen használni egyházi épületek felújítására is. Fáradozásaik eredményét a megtisztult falak szépen hirdetik.

Az ünnepséget megtisztelte a magyar kormány államtitkára, Soltész Miklós, aki többek között elmondta, hogy ezekben a nehéz időkben, amikor a háború, az infláció, és a gazdasági válság sötét fellegei gyülekeznek a fejünk fölött, felértékelődik a közösség ereje, ezért hát a gyülekezet becsülje meg a papját, és hétköznapiasan fogalmazva, ne tegye ki a szűrét.

Kapott is ezen a szón az egyház gondnoka, Török Ferencz, és kézzelfoghatóvá téve ellenkező szándékukat, átnyújtotta a hunyadi lelkésznek, Jakab Mihály Gyulának a gyülekezet ajándékát, egy kalotaszegi cifra szűrt. A kurátor szerint a papi névsor márványtáblájára tekintve, a Hunyadon szolgáló lelkészek nagyrésze nem volt ugyan kalotaszegi születésű, de az évek során azzá váltak. Ennek a tárgyi bizonyítéka került most ünnepélyesen a tiszteletes úr vállára.

Sokak szeme bepárásodott, amikor a lelkész meghatott szavakkal köszönte meg gyülekezetének, tágabb és szűkebb értelemben vett családjának és a feleségének azt, hogy az építkezés teljes ideje alatt türelmet tanúsítottak és mellette álltak. A munkálatoknak Isten Igéjébe kapaszkodva láttak neki, hisz a zsoltáros ezt mondja: „Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre” (Zsolt 90,1). Mert bizony ez az építkezés – mint minden ilyen munkálat – embertpróbáló teherként nehezedett a gyülekezetre. A munkálatok olyan szakavatott cégek vezetésével történtek, amelyek megérdemlik nevesítésüket. A kivitelezésért a Decorint, a tervezésért pedig az MM Design felelt. A tanácsadó, a pályázatot lebonyolító cég pedig a Regioconsulting iroda volt.

Olyan jó volt hallani Ilyés Szabolcs, a Regioconsulting tanácsadó irodájának vezérigazgatója szájából, hogy szá-

mukra ez a renoválás nem pusztán egy projekt volt, hanem valósággal a szívügyüknek tekintették. A hatalmas munka elvégzése nemcsak külső és belső jutalomnak számított, de Vincze Minya István esperes elmondása szerint igazi kincsekre bukkantak közben, hiszen a régészeti feltárások során egy érintetlen Bánffy-kriptára bukkantak.

Nemcsak az esperes támogatta a lelkészt, hanem az önkormányzat magyar alpolgármestere is, Búzás Fekete Mária. „A nagy időkhöz nagy nemzedék kell” – idézte Márai Sándort az alpolgármesterasszony, és valóban emberöltők telhetnek úgy el, hogy nem élhetünk át ilyen egyháztörténelmi eseményt, mint a templomfelújítás és az azt méltató ünnepség.

A testvértelépülés Pócsmegyer és Leányfalu lelkésze, Kovács Tamás is szót kapott. Az elmúlt huszonöt év közös rendezvényein túl összeköti a két helységet az is, hogy Ravasz László püspök kisiskolásként itt kezdte tanulmányait. Az egykori püspök édesapja itt tanított, ám utolsó évtizedeit kényszernyugdíjazása után Leányfalun töltötte. Ezért is hoztak ajándékba a hunyadi gyülekezetnek egy kis egészalakos Ravasz László-szobrot, megtoldva az ajándékot a kétkötetes Vizsolyi Biblia másolatával.

Az ökumenéjegyében szót kapott a román helyi ortodox lelkész képviselője, Tudor Tetrovici, aki a román esperes üzenetét tolmácsolta. A hálaadásból nem hiányozhattak a dicsőítő énekek a gyülekezeti kórus előadásában. Kedves színfoltnak számított az ünnepségen a népviseletbe öltözött lányok furulyaéneke, illetve az bánffyhunyadi származású énekesnő, Antal Tímea fellépése.

A templomavatási rendezvény íve a templomon kívül kezdődött az óvoda felavatásával, s az iskola alapkövének

letételével. Az ünnepségen Reményik Sándor: *A templom és az iskola* című versének gondolatait Marosán Csaba színművész idézte fel, aki büszke kalotaszegi gyökereire.

Őszintén megvallom, hogy nem szeretem a maratoni egyházi rendezvényeket, de most a két óra olyan gyorsan elszállt, hogy a magam részéről még szívesen hallgattam volna a fegyelmezett időkeretbe foglalt, tartalmas felszólalásokat.

A templomi ünnepség után a helybeliek kürtöskaláccsal és hűsítővel kínálták az ünnepségen részt vevő vendégeket, hogy ne megéhezve csatlakozzanak a templomkert-i ünnepséghez és népviseleti felvonuláshoz, amelynek a Barcsay-kert volt a végállomása. A nagy parkban folytatódott a néptáncfaló, a kézműves sátrakban ezernyi program várta az érdeklődőket. A zsobokiak még a vállalkozó szellemű turistákat is beöltöztették kalotaszegi népviseletbe.

Itt tanultam meg a mondást: „Kalotaszeg addig terjed, ameddig a muszuj”, vagyis amíg viselik ezt a jellegzetes kalotaszegi ruhadarabot, amelyet egyre inkább féltett kincsként őriznek, mert már nem nagyon varrják.

Egy olyan világban, ahol Csikszeredától Los Angelesig a férfiak és a nők egyaránt egyenfarmerban járnak, itt megmártóztatva a hunyadi napok színes kavalkádjában, testi-lelki jóltartottságában, kedve támad a magamfajta pesti aszfaltterméknek begyűjteni némi kalotaszegi identitást, már csak azért is, mert Isten csodálatos színekben pompázó világa vérszesen elszűrül.

Zsobok,
2022. július. 19.

Megszámláltattál?

Az Újszövetséget fellapozva, Lukács evangéliumának a második fejezetében ezt olvassuk: *Történt pedig azokban a napokban, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki: írják össze az egész földet* (Lk 2, 1). A népszámlálás Isten eszközevé vált, mivel ezáltal teljesedhettek be az ószövetségi jövendölések, miszerint Krisztus Dávid városában, azaz Betlehemben fog megszületni. József csak a népszámlálás miatt ment el a szülővárosába, ezért később Jézust Názáretinek nevezik. Egyes ország népeinek az összeírása több szempontból is fontos volt az ókori időben. Így mérhették fel a lakosság hadra fogható férfiainak a létszámát, illetve azt, hogy hányan adóznak az állam részére. A népszámlálás szinte egyidős az emberiség történelmével. Az első ilyen jellegű felmérést már a Krisztus előtti harmadik évezredben (egészen pontosan Kr.e. 2238-ban) Kínában tartották. Hasonló – a mai népszámlálások őseinek tekinthető – összeírások zajlottak Egyiptomban, Indiában és a görög városállamokban is. Az ókori adatgyűjtések, így a kínai is, csak a pillanatnyi gazdasági vagy katonai erő felmérésére irányultak. Ezért például kizárólag a felnőtt férfiak számát állapították meg, nem vették számba a fiúgyermeket és a nőket. A római censzusok „felvételi programjában” a szabad polgárok számbavétele szerepelt, valamint összeírták azok ingó és ingatlan vagyonát, így a rabszolgáik számát is. A Római Birodalomban ötvenként tartottak censzusokat (az állampolgárok vagyonának felbecslését), emellett nyilvántartották az egyes népmozgalmi eseményeket is, továbbá kialakították az összeírások hivatali hátterét, és gondoskodtak az eredmények közzétételéről. Az impérium bukása után hosszú évszázadokig szünetelt a népszámlálás gyakorlata, ám a tizenötödik században újból elkezdték az olasz városállamok összeírni az állampolgárok létszámát. Külön kiemelendő ezek sorából az 1509. évi velencei összeírás, ahol a kora újkorban – ismereteink szerint – ekkor vetették először egyéneként számba a népességet, szemben a korábban alkalmazott összeírási egységekkel (tűzhely, lakhely, adózási egység stb.). A népszámlálások modern követelményeinek is többé-kevésbé megfelelő népösszeírásokról az erős központi államgépezet kialakulását, az államtudományok és ezen belül a statisztika fejlődését követően beszélhetünk. A világon az első, statisztikai céllal szervezett népszámlálást 1665-ben Kanada területén, Québecben, Európában pedig 1749-ben, az akkor svéd fennhatóság alatt álló Finnországban hajtották végre. Mindkét adatfelvétel megfelelt a modern népszámlálások feltételeinek: egy időpontra vonatkozó és egyidejűleg végrehajtott, teljes körű összeírás volt, azaz az adott terület minden egyes személyére kiterjedt. Kontinensünkön a

népesség számbavétele a 19. század elejétől vált többé-kevésbé rendszeressé. (forrás: www.ksh.hu)

A fenti rövid kis történeti áttekintésből egyértelműen kitűnik, hogy az állampolgárok létszámáról, ingóságairól készített különböző felmérések bizony nagyon régi múlt-ra tekintenek vissza. Az ember azt gondolhatná, hogy az ókorban, vagy akár a kora középkorban a technikai eszközök hiánya miatt lényegesen nehezebben működött az összeírás, mint napjainkban. Ma már, amikor a különféle okos eszközök az életünk elengedhetetlen részét képezik, gyerekjátéknak számít bármilyen statisztika kitöltése. Fellelges ellátogatnunk a szülővárosunkba, mint azt annak idején Jézus szülei tették, mert az otthon kényelméből a világhálóra csatlakozva egyszerűen kitölthetjük a kérdőívet. Mint azt az utóbbi hónapok tapasztalatai bebizonyították, sajnos a valóságban ez korántsem így működik. Több alkalommal is elhalasztották már a népszámlálás végső határidejét, mivel a számlálóbiztosok hiányában korántsem sikerült teljesíteni az első (második, harmadik...) határidőt. Pedig állambácsi szép kis summát *áldozott* volna arra, hogy megjutalmazza azon személyeket, akik hajlandóak voltak a problémásabb helyeket a nyakukba venni, és összeírni a jónépet. Hogy mi lehet az oka a hosszas huzavonának, azt hosszan lehetne ecsetelni, de talán a legtöbb probléma a kitöltendő kezelőfelület miatt adódott. Ahogy kitöltjük az alapkérdéseket a személyazonossággal kapcsolatban, máris megjelenik a gomb, amivel lezárhatjuk a népszámlálási kérdőívet. Ezzel olyan lényeges kérdéseket mellőzött a kitöltő személy: hogy mi a vallása, anyanyelve és nemzetisége. Amennyiben továbbmentünk a kérdések kitöltésével, akkor sem vált egyszerűbbé a helyzet, mivel olyan lényegtelen kérdésre kellett választ adni, hogy pottyantós *vécét használunk-e vagy sem*. Nyilván ezek a kérdések is bizonyos szempontból fontos statisztikai adatokkal szolgálnak az állam számára, de amikor azt sem tudjuk megszámolni, hogy egyáltalán hányan vagyunk még ebben az országban, akkor talán nem ezek a kérdések élveznek elsőbbséget. A másik gond a visszaigazolás adódott. Miután az ember eltöltött az oldal kitöltésével legalább egy órát, amibe bele kell számolnunk a youtube-os oktatóvideó (ejtsd: tutoriál), megtekintését is, kiderült, hogy valami nem ment rendjén, és újra kell kezdeni az egészet.

Mivel e sorok írása közben még mindig nem zárult le a népszavazás, kérdés, hogy egyáltalán elkészülünk-e vele az idén, és hogy a végeredmény mennyire lesz autentikus a körülmények ismeretében. A huszonegyedik században, amikor lassan már minden bennünket körülvevő eszközök, csak az emberek válnak egyre butábbá, egészen kiábrándító, hogy anélkül találattunk híjával, hogy egyáltalán megszámláltattunk volna.

Hover Zsolt

Új búzakoszorú készült a magyarkiskapusi templomba

Gondolataimat egy vers első soraival indítom: *„Ahogy a búzakoszorút kötötted, Befontad a benned érő csöndet, Búzád nem fogja rozsdá, De szőkül, ahogy szükül, szál a szálra, Fonat lesz, sokat tudó, Eldobható, szalma szerelem-csomó.”* SEAMUS HEANEY: Búzakoszorú (The Harvest Bow Magyar nyelven)

A templomban levő búzakoszorút elődeinktől örököltük, és az ezzel járó összetartó hagyományt törekszünk továbbvinni. Egy búzakoszorúnak több jelentése van. Üzenethordozó az anyaga, amiből készül, a formája, amit jelképez, és az elhelyezése a liturgikus templomtérben. A búza az új termést és az abból készülő új kenyeret, a mindennapi betévő falatot, megélhetést, az életet jelképezi. Harang formája a templomba hívásról, lelki harangozásról, az isteni áldásról szól. A fentről lefele ereszkedő, kiszélesedő koszorúrész jelzi Isten gondviselését fejünk, életünk felett. A búzakoszorú a templom közepén van a szószékkel szemben, a hajó és szentély találkozásánál. Középen van. A református istentisztelet középpontja az Ige és igemagyarázat. Úgy is felfoghatjuk, hogy eszünkbe juttatja Jézus szavait: *„Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden Igével, amely Isten szájából származik.”* (Mt.4,4) A templomhajón átvonuló férfiak a szentélybe, az ülőhelyükre menve mindig a koszorú alatt vonulnak át. Mivel az úrasztala és az úrvacsorai tér a szentélyben van, minden sákramentumos istentiszteleten a gyülekezet is ott vonul át, alatta tartózkodik.

A búzakoszorú magyarságtudatunkra és a golgotai keresztfán bűneinkért meghalt Krisztusra mutat rá. Az alatta való átvonulás reménysége, Isten áldása kíséri egész földi életünket. Ilyen jelentéstudattal a háttérben nagyon ragaszkodunk a búzakoszorú jelenlétére a templomban.

Milyen jelentősége van időnként újrakészíteni, kérdezhetnénk. Minden földi dolog egy idő után elavul, még ha a vers azt is mondja: *„Búzád nem fogja rozsdá”*. Azonban ennek a szolgálatnak legnagyobb értéke a **hívek kétkezi munkája és annak gyümölcse**. Amit két kezünkkel készítünk, jobban értékeljük. Templomunkért valamit közösen tenni, ugyanazért a célért többen dolgozni fel-emelő érzés. A búzakoszorú készítése a **közösségépítés, gyülekezetépítés** gyakorlati formája, ahogy a vers mondja: *„Ahogy a búzakoszorút kötötted, Befontad a benned érő csöndet.”* Csönd van-e bennünk? Mit fontunk a koszorúba? Reménységünk szerint békességet, hitet és szeretetet. Amikor készen kapunk valamit, talán nem érezzük teljesen a miénknek. Amikor viszont két kezünkkel, izzadva, fáradva, idegeskedve, különböző véleményeket összehangolva, napról-napra munkálkodva készül el a búzakoszorú, az ember hatalmas érzelmi-lelki gyönyörűségét leli benne. A hívekkel való naponkénti találkozás, a

közös tervezés, beszélgetés, véleménycsere közelebb vittek egymáshoz. Az idősebb asszonyok tapasztalata, a középkorúak kitartása, a fiatalok lelkesedése és a gyerekek öröme tette teljessé a közös munkát. Gyülekezetépülés csak közösségi munka által van.

Köszönetet mondunk annak a családnak, aki az új búzát biztosította, a szállítóknak, a koszorúfonás, készítés helyszínét biztosítóknak. És köszönet azon asszonyi se regnek, akik az előkészítő, majd a fonó munkát végezték. Végül, de nem utolsó sorban elismerés illeti azon férfiakat is, akik felvitték és felfogták méltó helyére, a templomba az új búzakoszorút.

„És legyen az Úrnak, a mi Istenünknek jó kedve mirajtunk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá nekünk, és a mi kezünknek munkáját tedd állandóvá!” (Zsolt.90,17)

Legyen hála ezért Istennek!

Magyarkiskapus,
2022. július 14.

Gombár Sándor
lelkipásztor

HÍJÁVAL TÁRTATTAL
MEGSZÁMLÁLTATTAL

Cibóka Sarok

(Szerkeszti: Péter Izabella óvónő)

JÓ GYAKORLATOK A GYERMEKNEVELÉSSEN

A szülő - gyerek kapcsolat

Szülőnek lenni az egyik legszebb és legnemesebb feladat, de egyben kihívás is. Néha egyszerűnek és természetesnek tűnik, de máskor emberfeletti próbának lehet érezni. A szülői „munkát” idővel meg lehet tanulni, és csodálatos élménnyé válhat, ha tudjuk, hogyan kell kezelni a nehéz helyzeteket.

A család az első hely, ahol a szocializáció és az oktatás elkezdődik. A családban kezd kialakulni a gyerek szókinccse, viselkedésmódjai, itt látja és tanulja meg azokat a mintákat, megnyilvánulási módokat, amelyek segítenek majd a közösségbe és a társadalomba való beilleszkedésben. A gyerekek nagyon fogékonyak mindenre, amit látnak és amit hallanak, hajlamosak bizonyos pontokon utánogni a felnőttek viselkedését, ezért a családban tapasztalt kommunikációs módozatok, problémamegoldási technikák, magatartás- és viselkedésmódok jelentik elsősorban a mintát, amelyet követnek.

A gyermek oktatása része a szülői szerep követelményeinek. A szülők azok, akiknek meg kell tanítaniuk a gyerekeket viselkedésük következményeire, arra, hogy tetteikért vállalják a felelősséget. A hatékony szülő – gyerek kapcsolat kialakítása érdekében vegyük figyelembe a következőket:

1. Mutassa meg a gyerekeknek, hogy szereti. A gyerekek azt akarják, hogy szeressék, hogy elmondják, és ki is mutassák a szülők az irántuk érzett szeretetüket. Figyelje meg, fedezze fel a gyermek szükségleteit, vágyait, gondolatait és érzéseit. Végezzenek együtt olyan tevékenységeket, ahol elsajátíthat bizonyos készségeket, képességeket, ahol sikerélményben lehet része. Beszéljessen a gyerekekkel egy konkrét, őt érintő témáról, ajánlja fel neki támogatását és segítségét. A gyermek így elnyeri a szülői bizalmat, és tudni fogja, hogy amikor problémája van vagy szorong, meghallgatják, és lesz kivel beszélnie.
2. Határozzon meg egyértelmű szabályokat minden családtagnak számára – a szülők és a gyermek számára is! Ha megvan a szabályrendszer, akkor figyeljenek arra, hogy a család minden tagja tartsa be. Ezek a szabályok biztosítják a családi nevelés kereteit, amely biz-

tonságérzetet ad a gyerekeknek, és megtanítja a későbbi társadalmi együttélésre. Fontos, hogy ezek a szabályok ne merevek, hanem rugalmasak és alkalmazkodóak legyenek, hogy a gyerek elviselje, és meg tudja birkózni az előre nem látható változással.

3. Bánjon tisztelettel a gyermekkel. Ha úgy érzi, hogy tisztelik és megbecsülik őt, a többi családtaggal egyenlő bánásmódban részesül, akkor megtanul másokat tisztelni. Ne habozzon soha bocsánatot kérni, ha valami rosszat tett vele, vagy hibázott vele szemben! A „Kérlek, bocsáss meg!”, „Bocsánatot kérek”, „Köszönöm” mágikus szavak, de a személyes példa ezer szónál is fontosabb. Így megtapasztalja, hogy lehet tévedni, hiba elkövetésekor lehet bocsánatot kérni.
4. Fogadja el gyermekét olyannak, amilyen. Ahogy a felnőttnek, a gyermeknek is szüksége van rá, hogy érezze, elfogadják mint ember, még akkor is, ha a viselkedése néha nehezebben tolerálható. Viselkedése miatt nem szabad elutasítani és megbélyegezni („nem szeretlek, mert rossz vagy!”), inkább elmagyarázni neki, hogy a viselkedését minősítjük és utasítjuk el, és nem magát a gyereket mint személyt.
5. Töltsön minőségi időt a gyerekével. A gyerekkel töltött idő minden szülő életében prioritás kell, hogy legyen. Tervezzenek közös foglalkozásokat, játékokat, kirándulásokat, sétákat, látogatásokat. Ilyenkor figyeljen a gyerekekre, válaszolja meg kérdéseit, segítsen a problémái megoldásában.
6. Kerülje az összehasonlításokat. Legyen türelmes a gyerekekkel. A tanulás már gyermekkortól kezdve, eleinte utánpótlás után, majd próbálkozásokon keresztül történik, ebben a folyamatban vannak sikerek, hibák, ismétlések. A tanulás folyamatában nagy szerepük van elsősorban a szülőknek, majd később az óvodában és iskolában a pedagógusoknak, és nem utolsósorban a kortárs csoportnak is.

A gyermeknek türelemre van szüksége. Minden szülőnek szeretnie kell a gyermeket, és legyen rá büszke, bármilyen kis eredményt ér el. Bátorítsa, biztassa és segítse, de soha ne hasonlítsa össze másokkal! A másokkal való összehasonlítás hozzászoktatja a gyereket ahhoz, hogy túlbecsülje mások véleményét, és támaszkodjon a külső visszajelzésekre, összehasonlításokra, így az elégedettség és az önbecsülés megszerzésében elsősorban ezek fogják jelenteni az alapot.

A külső alap az én-kép kialakításában nemcsak árthatalmas lehet az önbecsülésre nézve, de a belső egyensúly hiányát jelenti, s az összehasonlítások célpontjától függően az énkép folyamatosan oszcillálni fog. Így megfosztja a gyermeket egy biztos alaptól, amelyre egészséges önbecsülését, én-képét, önbizalmát és önértékelését építeni tudja.

Állatok nyomában

Kalotaszegi gyermeknap Körösfőn

Ragyogó napsütésben és remek hangulatban indult az idei kalotaszegi gyermeknap, amit a körösfői ifúsági házban, a Malomban szerveztek meg az egyházmegye lelkipásztorai. A rendezvényen mintegy háromszáz gyermek vett részt a vidék különböző településeiről. A gyermeknap központjában az állatok szerepeltek, ezért is adták a szervezők a rendezvénynek az *Állatok nyomában* címet.

A vakáció első napján a kora délelőtti órákban a körösfői Malom udvara étellel kezdett megtelni. Magyarlónától Kettesdig szinte mindegyik kalotaszegi településről érkeztek apróságok, akik izgatottan vették részt a regisztráción. Miután korcsoportokra osztották a résztvevőket, friss vízzel és sajtos kiflivel kínálták meg őket a szervezők. A rendezvény három rövid jelenettel kezdődött, amit a lelkészek, pedagógusok és ifjak mutattak be. A történetek központjában természetesen az állatok szerepeltek. Bálám szamarának a története arra világított rá, hogy az állatok gyakran értelmesebben viselkednek, mint az emberek. A szamar észrevette az Úr angyalát, aki nem tűnt fel a gazdájának, és engedelmességet a parancsnak. Miután Bálám keményen megdorgálta a szerencsétlen jószágot, a szamar végül megszólalt, és szemrehányást tett a gazdájának, amiért az nem vette észre az angyalt.

Búzás Pál

Két kis kép (Rövid formában írt dokumentumok)

I.

Kolozsváron, a belvárosban egy kéregető belépett egy éjszakai szórakozóhelyre. Jól megtermett, élemedett korú, piros-pepita ruhájú, fapapucsos dáma. A szórakozóhelyen, az emelvényen egy kipingált nő énekelt, a háttérben pedig lányok csoportja rövid ruhában táncolt, mindez félhomályban.

Az említett fapapucsos dáma elindult a szórakozóhelyre kéregetni. Többet visszautasították, de végül az egyik asztalnál megunták a jelenlétét, és felajánlottak neki egy szál cigarettát és öt lejt. Megkérdezték a dámát, hogy mit szeretne jobban: a cigarettát vagy az öt lejt. A válasz egyértelműen hangzott: mindkettőt!

Az asztalnál ülők elmosolyodtak, megadták a kért cigarettát és az öt lejt.

A kíváncsibb gyermekek a színpad széléről nézték az előadást

A bibliai történetek bemutatása után a gyermekcsereg énekléssel folytatta a tevékenységeket, azután pedig staféta játékokra került sor. A csoportok olyan versenyeken mérhették össze erejüket, amely a koruknak megfelelő kihívást jelentett. A legviccesebb staféta játék talán az volt, amikor a gyerekek két egymással szemben álló sorban telepedtek le a fűben, majd egy vízzel töltött csuprot kellett tovább adniuk a lábukkal, természetesen úgy, hogy a víz ne loccsanjon ki. A nyári melegben azonban az sem zavarta őket, ha netalán egy-két csepp rájuk is csorgott.

A vetélkedőket félbeszakították a hirtelen gyülekező felhők, de mivel már amúgy is ráfért egy kis szünet a lurkókra, a nyári zápor nem zavarta meg különösebben a programot. Mielőtt véget ért volna a rendezvény, szendvicssel és fagyalattal kedveskedtek a szervezők a kalotaszegi gyermekeknek.

Hover Zsolt

A dáma elégedetten távozott a szórakozóhelyről, és újabb lokált keresett, ahol megismételheti az előbbi helyen bevált fortélyát.

II.

Előkerült egy néger diák, aki a hosszú ujjaival, tetovált karjával elzongorázott a korzón levő pianinón egy spirituálét, énekelt is hozzá, és bedobott a kikészített perselybe egy tíz dolláros.

A másik utcasarkon (valószínűleg a G. Dima Zeneakadémia hallgatója) hegedűtokját a földre tette és N. Paganini virtuóz szólóhegedűre írt szerzeményeiből részleteket játszott. A tokba az összegyűlt hallgatók ki-ki lehetősége szerint pénzt dobott.

A főtéri Bánffy-palotában éppen egy festő kiállításának a megnyitására gyűltek a palota termeibe a képzőművészetet kedvelő, érdeklődő családok. A Bánffy-palota kapujában szalmakalapban, fekete szemüveggel egy hokedlin ült egy férfi. A megnyitóra igyekvő személyeknek a hangszer repertoárjából részleteket játszott.

Az utcai zenészek nem hiába voltak jelen a kolozsvári utcákon, mert emelték, élénkítették a város, Kolozsvár hírnevét.

Kolozsvár, 2021 augusztus

Szelíd motorosok és néphagyományok a kalotaszegi napokon

A világhírű minden rendezvényre rányomta a bélyegét, így a Kalotaszegi Magyar Napok is szünetelt az utóbbi években. Talán ezért készült a vidék a szokottnál is lelkesebben a rendezvénysorozatra, amelyet igyekeztek minél szélesebb körben népszerűsíteni a szervezők. Az előkészületek meghozták a maguk gyümölcsét, hiszen szombaton délelőtt a Barcsay-kert ismét kezdett élettel megtelni. A kézműves sátraknál nem csupán a környékbeli mesteremberek munkáit tekinthették meg az érdeklődők, de ki is lehetett próbálni, hogy miből áll a bútorfestés vagy a pártakészítés mestersége. A legkisebb korosztály érdeklődve vette a kezébe az ecsetet vagy a gyöngyöket, és készíthette el a maga kis kézműves munkáját, a felnőttek pedig türelmesen magyarázták a mesterség kunsztjait.

A színpadon bábelőadás és gyerekkoncert kötötte le azon gyerekek figyelmét, akik túl kicsik voltak a mestersegek kipróbálásához. A szomszédos sportpályán közben a kalotaszegi focicsapatok mérhették össze erejüket. A rendezvény zsbongását dél körül a Vasvári Pál- emléktúráról megérkező Kalotaszegi Motoros Társaság vasparipáinak hangja szakította meg. A tucatnyi motoros szép sorba rendeződve tisztelgett a márciusi ifjú emléke előtt, és Marosán Csaba ceremóniamester kérésére néhány pillanatig felpörgették a motorjaikat.

A délután folyamán kulturális rendezvényekre, kiállításokra és könyvbemutatókra várták az érdeklődőket. Elsőként Benk András bánffyhunyadi festőművész tárlatát nyitották meg. A méltatásból kiderült, hogy a művész sajátos, újszerű látásmóddal örökíti meg a kalotaszegi tájakat, épületeket, mindeközben pedig nem megy át az absztrakt, sokszor értelmezhetetlen ábrázolásmódba. Győr László sajátos, mondhatni egyedi képeslapgyűjteménye a régi Bánffyhunyadi szellemét idézte fel. A gyűjtő részletesen mesélt a képeslapokon szereplő régi épületekről, illetve a kalotaszegi képeslapkiadás múltjáról. A kiállítás megnyitó után könyvbemutató maraton vette kezdetét, ahol Demeter István, Hover Zsolt, Péntek László, Péter Mónika,

Szabó Zsolt, Sara J. Maeker mutatta be kiadványait. A következőkben Szász István Tas Albrecht Dezső és Kalotaszeg című előadására, majd a kalotaszegi tájszólásról szóló kerekasztal-beszélgetésre ültek be a résztvevők

Hover Zsolt

Először koncertezett MÁGA ZOLTÁN Bánffyhunyadon! Nagyszabású jótékonysági hangversenynek adhatott otthont a nemrégiben gyönyörűen felújított bánffyhunyadi református templom. Mága Zoltán hegedűművész és a budapesti Gipsy Virtuózok az RMDSZ Kolozs megyei Nőszervezet meghívására érkeztek Kalotaszeg fővárosába.

A koncerten összegyűjtött adományokat a kárpátaljai magyar közösségek illetve a zsoboki gyermekotthon számára ajánlották fel.

Hála és köszönet a Bánffyhunyadi Református Egyházközségnek, amiért befogadták az eseményt, valamint a nagylelkű adományozóknak a jótékonyságot!

KALOTASZEG

KULTURÁLIS KÖZÉLETI FOLYÓIRAT

Kiadja a Pro Kalotaszeg Művelődési Egyesület,

ISSN 2601 - 4688

ISSN-L 2601 - 4688

A szerkesztőség címe:

405400 HUEDIN /Bánffyhunyadi/, str. Avram Iancu, nr. 56, jud. Cluj
e-mail: kalotaszeg.lap@gmail.com

Szerkesztőbizottság:

Főszerkesztő: Hover Zsolt (Magyargyerőmonostor),
Főmunkatársak: Boldizsár Zeyk Imre (Tordaszentlászló), Buzás Pál (Kolozsvár).
Munkatársak: Kudor István, Laczi Julianna Zsófia (Bánffyhunyadi),
Korrektúra: Hover Judit (Magyargyerőmonostor)
Műszaki szerkesztés: Laczi Levente (Bánffyhunyadi).

Kérjük, támogassák lapunkat!

Adományaikat a RO02CECECJ1130RON0777102 számlaszámra várjuk.
A névvel, vagy betűjellel ellátott írásokért, amelyek nem mindig tükrözik
a szerkesztőség véleményét, a szerzők vállalják a felelősséget.